

РЕШЕНИЕ НА СЪДА(шести състав)

24 януари 1989 година*

„Авторско право – Различни периоди на закрила”

По дело 341/87

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО от страна на Landgericht, Hamburg, Германия по производството, висящо пред този съд, между

EMI Electrola GmbH, Cologne

и

1. Patricia Im- und Export Verwaltungsgesellschaft mbH, Lüneburg,

2. Lune-ton Tonträger-Herstellungs-GmbH & Co. KG, Lüneburg,

3. Leif Emanuel Kraul, Bardowick,

4. Ingo Beetz, Hamburg

относно въпроса за границите, които принципът на свободното движение на стоки налага върху упражняването на правото на индустриална собственост и авторското право в случаите на несъответствие между периодите на закрила, предвидени от законодателствата на различните държави-членки,

СЪДЪТ (шести състав),

в състав: г-н Т. Коорtmans, председател на състав, г-н Т. F. O'Higgins, г-н G. F. Mancini, г-н F. A. Schockweiler и г-н Diez de Velasco, съдии,

генерален адвокат: М. М. Darmon,

секретар: г-жа В. Pastor, администратор,

като има предвид писмените становища, представени:

- за EMI Electrola GmbH, ищец в главното производство, от д-р Н. Ahlberg, Rechtsanwalt, Hamburg,

- за Patricia Im - und Export Verwaltungsgesellschaft mbH, Lüneburg, Lune-ton Tonträger-Herstellungs-GmbH & Co . KG, Lüneburg, Leif Emanuel Kraul, Bardowick и Ingo Beetz, Hamburg, ответници в главното производство, от адв. D. Marquard, Rechtsanwalt, Hamburg,

* Език на производството: немски.

-за германското правителство, от г-н M. Seidel, Ministerialrat във Федералното министерство на икономиката, в качеството на представител,

- за френското правителство, от г-н E. Belliard, в качеството на представител, в писмената фаза на производството и от г-н M. Giacominі, в писмената фаза на производството, в качеството на представител, по време на съдебното заседание,

- за правителството на Обединеното кралство, от г-ца J. Gensmantel, в качеството на представител,

- за испанското правителство, от г-н J. Conde de Saro, генерален директор по координационните въпроси, включително право на Общността и институциите, и от г-жа R. Silva de Lapuerta, държавен адвокат, в качеството на представител,

- за Комисията на Европейските общности, от г-н G. zur Hausen, член на нейната правна служба, в качеството на представител,

като взе предвид доклада за съдебното заседание и след това за заседанието от 19 октомври 1988 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 29 ноември 1988 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 2 октомври 1987 г., получено в Съда на 3 ноември 1987 г., Landgericht (Окръжен съд), Hamburg е отправил до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО преюдициален въпрос относно тълкуването на членове 30 и 36 от Договора, за да може да се произнесе по съответствието с тези разпоредби при прилагането на националното законодателство, регламентиращо авторското право върху музикални произведения.

2. Този въпрос е повдигнат в хода на производството между EMI Electrola GmbH, германско предприятие, на което британското дружество EMI Records Limited, възлага правата за възпроизвеждане и разпространение на музикални произведения, изпълнявани от известен британски певец, както и на две други германски предприятия Patricia Im - und Export и Lüne-ton, които продават във Федерална република Германия аудио записи, произведени в Дания и включващи някои от посочените по-горе произведения.

3. EMI Electrola, като твърдят, че са нарушени техните изключителни права на разпространение за аудио записи на територията на Германия, завеждат иск пред Landgericht, Hamburg за съдебно разпореждане за ограничаване продажбата на аудио записи, внесени от Дания от Patricia Im - und Export и за щетите. Въпреки това, двете дружества ответници, твърдят, че спорните аудио записи да били законно разпространявани на пазара в Дания, тъй като периода, през който изключителните права са защитени съгласно датския закон за авторско право, е бил вече изтекъл.

4. От представените пред Съда документи е ясно, че спорните аудио записи са били произведени на територията на Германия от Patricia Im - und Export по поръчка на датско предприятие и че те след това да били изпратени на това предприятие в Дания преди да бъдат отново изнесени за Федерална република Германия. Датското предприятие е било различно от това, на което EMI Records Limited е възложило правата на възпроизвеждане и разпространение на спорните музикални произведения на територията на Дания.

5. Националният съд е възприел становището, че искът на EMI Electrola се позовава на германското право, но може да се повдигне въпрос дали членове 30 и 36 от Договора за ЕИО възпрепятстват прилагането на националното законодателство. За да реши този проблем, той е спрял производството и е препратил следния преюдициален въпрос на Съда:

„В съответствие с разпоредбите относно свободното движение на стоки (членове 30 и следващите от Договора за ЕИО) ли е упражняването от страна на производителя на аудио записи в държава-членка А на неговото изключителни права в тази държава извън възпроизвеждането и продажбата на определени музикални произведения по начин, който да забранява продажбата на територия на държава-членка А на аудио записи на същите музикални произведения, произведени и продадени в държава-членка Б, където производителите на аудио записите преди това са притежавали защитено авторско право за музикалните произведения в държавата-членка Б, но периода на закрила на авторското право вече е изтекъл?”

6. За по-пълно разглеждане на фактите по делото, хода на производството и твърденията и доводите на страните, които са представени или описани тук само доколкото е необходимо с оглед мотивите на Съда, се препраща към доклада за заседанието.

7. Съгласно член 36 от Договора, разпоредбите на член 30, забраняващи мерките с ефект равностоеен на количествени ограничения върху вноса между държавите-членки, не изключват забрани или ограничения върху вноса, основаващи се на съображенията за закрила на индустриалната и търговската собственост. Тази закрила обхваща литературната и художествената собственост, включително авторското право, доколкото по-специално те са търговски експлоатирани. В следствие тя включва закрилата на изключителните права за възпроизвеждане и разпространение на аудио записи, която съгласно приложимото национално законодателство, се равнява на закрила на авторското право.

8. Следователно целта на членове 30 и 36 е да съгласуват изискванията за свободно движение на стоки като съответно се вземе предвид законното упражняване на изключителните права върху литературната и художествена собственост. По-специално, това предполага, че не се защитават всякакви злоупотреби с тези права, които имат такъв характер, че да поддържат или да създават изкуствени пречки в общия пазар.

9. В предишни решения Съдът съответно е постановявал, че притежателят на авторското право не може да се позовава на изключителното право на използване, предоставено от авторското право, за да забрани или ограничи вносът на аудио записи, които са били законно търгувани в друга държава-членка от самия собственик или с

негово съгласие (Решение от 20 януари 1981 г. по съединени дело Musik-Vertrieb Membran, 55 и 57/80, Recueil, стр.147).

10. Въпреки това, това положение е различно от описаното от националния съд. Както е посочено в преюдициалния въпрос, фактът, че аудио записите са били законно търгувани в друга държава-членка се дължи не на действие или съгласие на притежателя на авторското право или лицето, което притежава лиценза, а на изтичането на срока на закрила, предвиден от законодателството на тази държава-членка. По този начин, повдигнатия проблем произтича от различията в националното законодателство относно периода на закрила, даден от авторското право и от сродните му права. Тези различия се отнасят или до продължителността на самата закрила или до такива подробности като времето, когато периода на закрила е започнал.

11. В това отношение, трябва да се отбележи, че сегашното състояние на законодателството на Общността, което се характеризира с липса на хармонизация или сближаване на законодателството, регламентиращо закрилата на литературната и художествената собственост, националният законодател е този, който определя условията и подробните правила на тази закрила.

12. Несъответствието между националното законодателство може да доведе до ограничения в търговията на аудио записи в Общността. Такива ограничения се основават на член 36 от Договора, ако са в резултат от разликите между разпоредбите, регламентиращи периода на закрила и тези, които са неразделно свързани със съществуването на изключителните права.

13. Такова основание не може да съществува, ако наложените или приетите от националното законодателство ограничения върху търговията, на които се позовава притежателят на изключителните права или лицето, което притежава лиценза, имат такъв характер, че представляват средство за произволна дискриминация или прикрития мярка за ограничаване на търговията. Въпреки това, в документите, представени на Съда, няма нищо, от което да се предположи, че такава ситуация може да съществува в случай като настоящия.

14. В заключение, отговорът на въпроса, препратен до Съда трябва да гласи, че членове 30 и 36 от Договора трябва да се тълкуват в смисъл, че не забраняват прилагането на законодателство на една държава-членка, което позволява на производителя на аудио записи в тази държава-членка да се позовава на изключителните права на възпроизвеждане и разпространение на определени музикални произведения, които притежава, за да забрани продажбата, на територията на тази държава-членка, на аудио записи на същите музикални произведения, внесени от друга държава-членка, в която те са били законно продавани без съгласието на посочения по-горе притежател или лицето, което притежава лиценз, и в която производителят на тези записи се е ползвал от закрила, чиито срок междувременно е изтекъл.

По съдебните разноски

15. Разходите, направени от германското правителство, френското правителство, правителството на Обединеното кралство, испанското правителство и Комисията на Европейските общности, които представиха своите становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното

производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в производството, висящо пред националния съд, последният следва да се произнесе относно разноските.

По изложените съображения,

Съдът (шести състав),

като се произнася по въпросите, отправени от страна Landgericht, Hamburg с определение от 2 октомври 1987 г., реши:

Членове 30 и 36 от Договора за ЕИО трябва да се тълкуват в смисъл, че не забраняват прилагането на законодателство на една държава-членка, което позволява на производителя на аудио записи в тази държава-членка да се позовава на изключителните права на възпроизвеждане и разпространение на определени музикални произведения, които притежава, за да забрани продажбата, на територията на тази държава-членка, на аудио записи на същите музикални произведения, внесени от друга държава-членка, в която те са били законно продавани без съгласието на посочения по-горе притежател или лицето, което притежава лиценз, и в която производителят на тези записи се е ползвал от закрила, чиито срок междувременно е изтекъл.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 януари 1989 година.

Подписи